

**ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ „НЕОФИТ РИЛСКИ“
БЛАГОЕВГРАД**

ФИЛОСОФСКИ ФАКУЛЕТ

КАТЕДРА „ФИЛОСОФСКИ И ПОЛИТИЧЕСКИ НАУКИ“

**ФИЛОСОФСКИ АСПЕКТИ И РАЗВИТИЕ
НА ПРАВОТО НА МЪЛЧАНИЕ В ИЗРАЕЛ**

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертация за придобиване
на образователна и научна степен „доктор“
в професионално направление 2.3. Философия
Докторска програма „Съвременни философски теории“

ДОКТОРАНТ:

МИХАЕЛ ПИЛЪВСКИ

Научен ръководител: доц. д-р Ива Манова

Благоевград

2026

Дисертационният труд е в обем от 160 страници. Библиографията обхваща 161 заглавия на два езика (английски и иврит).

Дисертационният труд е обсъден и одобрен за защита на заседание на катедра „Философски и политически науки“ към Философския факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“, проведено на 13.05.2026 г.

Защитата на дисертационния труд ще се проведе на 2026 г. от часа в зала № на УК № 1 на ЮЗУ „Неофит Рилски“.

Материалите по защитата са на разположение на интересуващите се в канцеларията на катедра „Философски и политически науки“ на Югозападен университет „Неофит Рилски“.

СЪДЪРЖАНИЕ НА АВТОРЕФЕРАТА

Съдържание на дисертацията	4
Увод	8
А. Методологически увод	8
Изследователски проблем	8
Състояние на изследванията и актуалност на проблема	8
Обект и предмет на изследването	10
Цел и задачи на изследването	10
Изследователска хипотеза	12
Методология	12
Ограничения	13
Очаквани резултати	13
В. Исторически увод	13
Резюме на глави 1–4	18
Заключение	35
Научни приноси на изследването	37
Препоръки за бъдещи изследвания	38
Декларация за научна етика	39
Публикации по темата на дисертацията	40

СЪДЪРЖАНИЕ НА ДИСЕРТАЦИЯТА

УВОД

- Изследователски проблем
- Състояние на изследванията и актуалност на проблема
- Обект и предмет на изследването
- Цел и задачи на изследването
- Все още неизследвани въпроси
- Изследователска хипотеза
- Кратко представяне на съдържанието на отделните глави
- Методология
- Ограничения
- Очаквани резултати

ГЛАВА 1: ЧОВЕШКИ ПРАВА, ПРАВОТО НА МЪЛЧАНИЕ И „КОНСТИТУЦИОННАТА РЕВОЛЮЦИЯ“ В ИЗРАЕЛ

- Човешките права в Израел
- Организации за защита на човешките права в Израел
- Върховният съд до „Конституционната революция“ от 1992 г.
- Принципът на конституционното право
- Основен закон: Човешко достойнство и свобода
- Правата, защитени от Основния закон: Човешко достойнство и свобода

- „Конституционната революция“ в Израел
- Фрагментация, компромиси и законодателство
- Съдийският активизъм
- Върховният съд след „Конституционната революция“

ГЛАВА 2: ПРИНЦИПИТЕ НА КОНСТИТУЦИОНАЛИЗМА И ТЕОРИЯТА ЗА ЕСТЕСТВЕНИТЕ ПРАВА, РАЗРАБОТЕНА ОТ ПРОСВЕЩЕНСКИТЕ МИСЛИТЕЛИ

- Епохата на Просвещението
- Рационализмът като основа за живота: някои общи черти
- Просвещението във философията
- Разбирането за наука през епохата на Просвещението
- „Отговор на въпроса що е Просвещение“
- Полагането на основите на социалните науки
- Национални вариации
- Жан-Жак Русо
- Джон Лок
- „Два трактата за управлението“

ГЛАВА 3: ДИСКУРСЪТ ЗА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА ПРЕЗ XX ВЕК. ПОНЯТИЯТА „ЧОВЕШКИ ПРАВА“ И „ОСНОВНИ ПРАВА“

- Гражданските права спрямо естествените права
- Идеята за ограниченията на защитата на човешките права
- Същински права и процедурни права

- Между същинската и формалната демокрация
- Права на гражданите в демокрация
- Естествени (основни) права
- Списък на основните човешки права
- История
- Универсалност на основните права
- Всеобщата декларация за правата на човека
- Международен пакт за граждански и политически права
- Международният пакт за икономически, социални и културни права
- Някои философски съображения
- Корените и развитието на правото на мълчание
- Анализ на един *case study*: Философска критика на отговора на европейските власти на кризата със сирийските бежанци от 2015 г.

ГЛАВА 4: КАК ПРАВОТО НА МЪЛЧАНИЕ СЕ ПРЕВРЪЩА КОНСТИТУЦИОННО ПРАВО В ИЗРАЕЛ – ПРЕЗ АНАЛИЗ НА РЕШЕНИЯТА НА ИЗРАЕЛСКИТЕ СЪДИЛИЩА

- Правото против самоинкриминиране
- Задължението на израелската полиция да информира заподозряното лице за правото му на мълчание съгласно Основния закон: Човешко достойнство и свобода
- Конфиденциалност и мълчание във връзка с разкриването на документи съгласно Основния закон: Човешко достойнство и свобода

- Недопустимост на доказателства, събрани в нарушение на Основния закон: Човешко достойнство и свобода

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

НАУЧНИ ПРИНОСИ НА ИЗСЛЕДВАНЕТО

ПРЕПОРЪКИ ЗА БЪДЕЩИ ИЗСЛЕДВАНИЯ

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАУЧНА ЕТИКА

БИБЛИОГРАФИЯ

УВОД

А. МЕТОДОЛОГИЧЕСКИ УВОД

Изследователският проблем

Създаването на Държавата Израел през 1948 г. е съпътствано от противопоставяне от страна на харедимския сектор срещу приемането на конституция. В този контекст е взето решение да бъдат приемани закони със статут, равностоен на конституционен (т.нар. Основни закони), които в бъдеще да бъдат обединени в конституция.

През 1992 г. е приет Основният закон: Човешко достойнство и свобода, който дефинира правата на всяко лице в Израел. Поради факта, че законът формулира правата в общ вид, израелските съдилища го използват като правна основа за конкретизиране на основни права на всяко лице в различни житейски и правни ситуации.

В настоящото изследване се разглежда начинът, по който съдилищата в Израел използват Основния закон: Човешко достойнство и свобода като правна основа за утвърждаването на правото на мълчание като конституционно право.

Състояние на изследванията и актуалност на проблема

Въпреки че след приемането на двата основни закона (Основния закон: Човешко достойнство и свобода и Основния закон: Свобода на професията) от Кнесета

(Парламента на Израел) през 1992 г. са публикувани множество научни статии, анализиращи как Върховният съд на Израел прилага тези два закона в своята практика, за да трансформира различни граждански права в основни права на човека, досега липсва изследване, посветено специално на правото на мълчание в Израел.

Основното значение на настоящото изследване произтича от обстоятелството, че в академичната литература не е анализиран процесът, чрез който съдебната практика в Израел превръща правото на мълчание по време на полицейски разпити в конституционно право. Макар да съществуват изследвания, посветени на конституционализирането на други права, правото на мълчание не е било обект на самостоятелно изследване.

В хода на разработването на дисертационния труд са анализирани съдебни решения, част от които са предмет на научно изследване за първи път, в съчетание с интерпретация на философско-политически идеи. Направените изводи предлагат за първи път в научната литература философско-политически анализ на съдебни решения и правни текстове (създадени от съдии и университетски преподаватели по право) относно правото на мълчание при полицейски разпити. До момента съдебната практика и правните интерпретации не са били разглеждани във философска перспектива.

Освен това настоящото изследване интегрира философски и правни идеи. До момента не е осъществявано подобен опит, при който съдебната практика в Израел, довела до превръщането на правата на

човека в конституционни права, да се анализира в систематичен философски контекст.

Изследването цели да покаже, че решенията на израелските съдии са в съответствие с философските теории в областта на правото и политическата философия. Това съответствие може да послужи като научна обосновка на тезата, че философските теории могат да бъдат методологически и съдържателно съотнесени към анализа на съдебната практика в Израел.

Обект и предмет на изследването

Обект на изследването: Правната рамка и практиката по защита на правата на човека в Израел, както и тяхната теоретична основа.

Предмет на изследването: Процесът, чрез който правото на мълчание се утвърждава като „конституционно право“ в Израел.

Цел и задачи на изследването

Целта на изследването е да се проследи процесът, чрез който съдилищата в Израел чрез своята практика трансформират едно законово право в конституционно право, както и да се покаже по какъв начин тези съдебни решения представляват практическо проявление на дискурса за правата на човека, развил се през XX век, и на философските теории, които стоят в неговата основа.

За да постигне тази цел, авторът следва да изпълни следните **задачи**:

Първо, да се изясни как протича т.нар. „конституционна революция“, включваща решаващия

момент на приемането на два основни закона, които закрепват правата на човека в Израел, както и да се анализира начинът, по който израелските съдилища, с акцент върху Върховния съд, се позовават на двата основни закона и чрез съдебен активизъм трансформират правото на мълчание в конституционно право.

Второ, тези съдебни решения да се анализират с оглед на няколко подкатегории, а именно: правото срещу самоинкриминиране в Израел; задължението на израелската полиция да уведомява заподозряното лице за правото му да мълчи съгласно Основния закон: Човешко достойнство и свобода; тайната и мълчанието относно разкриването на документи съгласно Основния закон: Човешко достойнство и свобода; недопустимостта на доказателства, събрани в нарушение на Основния закон: Човешко достойнство и свобода.

Третата задача е да се анализира съдебната практика на израелските съдилища с цел да се даде отговор на въпроса дали съществува съответствие между тези решения и теоретични концепции като следните: правата на гражданите в демокрацията, естествените (основни) права, универсалността на основните права, Всеобщата декларация за правата на човека и индивидуалните права и свободи, признати от нея.

Накрая, но на последно място, авторът си поставя задачата да реконструира философските теории, положили основите на дискурса за правата на човека през XX век, което прави възможно последващото изработване и ратифициране на Всеобщата декларация за правата на човек.

Изследователска хипотеза

След приемането на двата основни закона от израелския парламент през 1992 г. (Основния закон: Човешко достойнство и свобода и Основния закон: Свобода на професията) Върховният съд на Израел, както и други израелски съдилища, с висока степен на правна аргументация и интерпретативна прецизност, успяват чрез своята съдебна практика да формулират конституционно право, което защитава различни категории лица в Израел при полицейски разпити.

В този смисъл изследването изхожда от хипотезата, че Основният закон: Човешко достойнство и свобода издига правото на мълчание до конституционно равнище в рамките на израелското право.

Методология

Изследването е качествено по своя характер. В неговите рамки се анализират съдебни решения на израелските съдилища, становища и анализи на израелски правни специалисти, както и мотиви, аргументи и доказателствен материал, които потвърждават валидността на изследователската хипотеза.

Наред с това изследването включва задълбочен исторически анализ и обширно философско-политическо изследване, основано на систематично събиране на данни. Анализирани са философски съчинения, извършен е обстоен исторически преглед и са изследвани международни договори и правни актове от различни източници, включително книги, научни статии и правни

документи, положили основите на съвременното международно право.

Ограничения

За да обоснова изследователската си хипотеза, се позовавам на различни съдебни решения. По обективни причини (вкл. факта, че живея на голямо разстояние от Израел) не съм могъл да проведа и използвам в работата си лични интервюта със съдии, които са разглеждали определени дела. По същата причина не съм интервюирал адвокати и подсъдими, участвали в различните дела. Следователно изследването ми се базира на качествения метод на текстови анализ без интервюта.

Очаквани резултати

Очакването ми е да съумея да обоснова изследователската хипотеза, че израелските съдилища са успели да установят правото на мълчание при съдебни разследвания като конституционно право в Израел. Друг очакван резултат е да бъде успешно демонстрирано как решенията на израелските съдилища по темата се съгласуват с различни философски теории и как идеите, изразени в тези решения, се съгласуват с идеи, залегнали в определени философски теории.

В. ИСТОРИЧЕСКИ УВОД

Настоящото изследване е посветено на основните права на всяко лице в хода на разследване или наказателно производство, водено срещу него от

държавата в качеството му на заподозряно или обвиняемо лице. Анализирани са правата на лицето, срещу което се води наказателно производство, и по-специално неговото право в рамките на това производство да запази мълчание и да не се самоинкриминира.

При създаването на Държавата Израел през 1948 г. ултраортодоксалната еврейска общност се противопоставя на изработването на конституция, която да закрепя права на човека, противоречащи на нормите на еврейското религиозно право. В резултат на това е постигнат компромис между израелското правителство и ортодоксалната общност, известен като „статуквото“. Съгласно този компромис през следващите години Държавата Израел следва да приема конституционни закони, наречени „Основни закони“, в рамките на преговори и парламентарен диалог с политическите партии на ултраортодоксалната общност, като едва след постигане на пълен консенсус всички Основни закони да бъдат обединени в конституция.

До 1992 г. в Израел не са приети Основни закони, които изрично да дефинират правата на човека. През 1992 г. обаче са приети два основополагащи акта – Основният закон: Човешко достойнство и свобода и Основният закон: Свобода на професията. Тези два Основни закона придават конституционна валидност на идеята за правата на човека в Израел и в научната литература са обозначавани като „конституционна революция“. Те предоставят на израелските съдилища възможността да правораздават в съответствие с концепцията за правата на човека, включително и по отношение на правото на мълчание.

Съгласно своята правна система Израел е либерална демокрация и като такава приема, че всяко лице се ползва с презумпцията за невинност до доказване на противното. Това човешко право обаче до 1992 г. не е било нормативно закрепено в израелското законодателство. Едва с приемането на Основния закон: Човешко достойнство и свобода израелските съдилища утвърждават правото на мълчание в съдебната практика, като го определят като неразривно свързано със съществуването на всяко лице като свободен и автономен субект, притежаващ свободна воля и свободен избор. По този начин на правото на мълчание и на защитата срещу самоинкриминиране се придава по-голяма конституционна тежест.

През годините след приемането на Основните закони от 1992 г. се осъществява конституционната революция, като чрез тях се установява, че всяко лице има право на достойнство и на зачитане на неговия живот и телесна неприкосновеност. Оттук произтича и издигането на конституционните права, включително правото на мълчание и правото да не се самоинкриминираш, до нормативно равнище с конституционен статут, като ограниченията върху тези права могат да бъдат налагани единствено при условията, предвидени в Основните закони. В този смисъл може да се твърди, че Основните закони оказват значително влияние върху функционирането на цялата система на наказателното правосъдие, като допринасят за по-балансирано съотношение между държавната власт и индивида, изложен на риск от намеса от страна на държавните органи.

В съответствие с Основните закони и съдебната практика, защитаваща конституционните права на заподозрените, разследващите органи са длъжни да уведомят лицето за правото му да запази мълчание и да се ползва от защита срещу самоинкриминиране, както и ясно да му разяснят, че всичко, което каже, може да бъде използвано срещу него като доказателство в бъдещи производства.

Съгласно конституционните права, защитени от Основния закон: Човешко достойнство и свобода, и последвалата съдебна практика, самопризнание, направено без предварително уведомяване на заподозряното лице за правото му да запази мълчание, понастоящем в Израел се счита за признание, дадено не по свободна воля и под принуда. Този конституционен принцип има решаващо значение при преценката за недопустимост на доказателства, тъй като липсата на такова предупреждение символизира социалната цена, която израелското общество е готово да плати, за да съхрани защитената конституционна ценност.

Във връзка с конституционното закрепване на правото на мълчание от Основните закони следва, че принципът на конфиденциалност може да се прилага не само по отношение на словесните изявления, но и по отношение на мълчанието относно лични вещи и документи на лицето, имащо право на неразкриване, т.е. мълчание при предоставянето на документи. Важно е обаче да се отбележи, че съгласно законово установеното задължение съществува разграничение между лични документи, за които се прилага конфиденциалност, и публични документи, изготвени от лицето.

За публичните документи защитата срещу самоинкриминиране не се прилага, тъй като лицето, което ги е съставило, е длъжно да ги представи при поискване и поради това не може да се позове на защита срещу тяхното използване. Като документи с публичен характер, използвани от държавни органи, те не могат да бъдат укривани от служителите на администрацията с аргумента, че могат да доведат до самоинкриминиране на лицето, което ги е създало.

Този правен принцип представлява още един пример за това, че с приемането на Основните закони статутът и тежестта на правата на заподозрените и обвиняемите са издигнати до равнище на конституционни норми, които оказват съществено въздействие върху наказателното право в Израел. В съвременния контекст може да се приеме разбирането, че правото на мълчание и защитата срещу самоинкриминиране успешно ограничават високата степен на намеса на държавните и правоприлагащите органи в сферата на личния живот, която е защитена от Основния закон: Човешко достойнство и свобода.

ГЛАВА 1

ОСНОВНИЯТ ЗАКОН ЗА ЧОВЕШКОТО ДОСТОЙНСТВО И СВОБОДА

и „КОНСТИТУЦИОННАТА РЕВОЛЮЦИЯ“ В ИЗРАЕЛ

Първата глава на дисертационния труд е посветена на Основния закон: Човешко достойнство и свобода и на „конституционната революция“ в Израел. В нея се разглеждат:

Принципът на конституционното право

Конституционното право е дял от правото, който се занимава с основните закони, уреждащи правомощията и властта на различни органи, както и със законодателството и прилагането на други закони от правителството. То определя основните закони и обичаи на дадена държава. Не всяка държава има конституция, но всяка държава има държавни закони, които могат да се състоят от различни видове договорени задължения, като например обичайно право, морални норми и писани закони, както и определени начини за тяхното тълкуване.

Дори в страни с официална конституция наред с нея може да има закони, които да са част от конституционното право. Конституционното право може да бъде и система за тълкуване, ръководена от история, обичаи и неписани конституционни конвенции. Например, писаната Конституция на Съединените щати може да се сравни с британското конституционно право, което произлиза от различни източници, включително

Магна Харта, обичайното право и други източници. В някои страни, като Германия и Израел, конституцията е известна като основен закон (или закони).

Конституционното право може да се разглежда като закони „за това как да се законодателства“. Като цяло, конституциите могат да бъдат от федеративен тип, при които съществуват няколко нива на управление заедно с различни области на юрисдикция по отношение на законодателството, прилагането и налагането. Пример за такава конституция е тази на Съединените щати. Конституционното право може да бъде и от унитарен тип, при който всички правомощия на управление са съсредоточени в един изпълнителен и законодателен орган. При унитарните държави обикновено също има прехвърляне на правомощия към местните или общинските власти, но централното правителство може да си възвърне властта по всяко време.

Основен закон: човешко достойнство и свобода

Това е основен закон, чиято цел е да защитава основните права на човека в Държавата Израел. Както ясно личи от наименованието му, законът утвърждава човешкото достойнство и свобода като фундаментални ценности, от които произтичат правата на човека, защитени в него, поради което той се смята за „книга на правата на човека“ на израелското право. В Основния закон не се съдържат закрепени клаузи, а Кнесетът (Парламентът на Израел) може да го изменя с обикновено мнозинство. Законът е приет в края на мандата на Дванадесетия Кнесет – на 17 март 1992 г.

Съгласно становището на някои юристи и на мнозина съдии от Върховния съд, начело с неговия председател Аарон Барак, приемането на този Основен закон, заедно с другия – Основен закон: Свобода на професията, поставя началото на т.нар. конституционна революция. Аргументът е, че Кнесетът е предоставил на тези два Основни закона надзаконова сила, въз основа на която съдът придобива правомощие да обявява за нищожни закони, които им противоречат. Според поддръжниците на тази позиция с приемането на Основните закони настъпва съществена промяна в статута на правата на човека в Израел. Този подход намира отражение в практиката на Върховния съд, който през годините е отменил около 22 законодателни акта, противоречащи на Основните закони. Други юристи, сред които и бившият председател на Върховния съд Моше Ландау, се противопоставят на това разбиране.

Правата, защитени от Основния закон: човешко достойнство и свобода

Същината на Основния закон се състои в правата, които той защитава. Както следва от неговото наименование, всички тези права произтичат от човешкото достойнство и свободата, тълкувани в светлината на разбирането, че Държавата Израел е еврейска и демократична държава. Те са регламентирани в няколко члена:

Член 2: Не се допуска посегателство върху живота, телесната неприкосновеност или честта на лицето, независимо от това кое е то.

Член 3: Не се допуска посегателство върху собствеността на лицето.

Член 4: Всяко лице има право на защита на своя живот, телесна неприкосновеност и достойнство.

Член 5: Не се допуска отнемане или ограничаване на свободата на лицето чрез лишаване от свобода, задържане, екстрадиция или по какъвто и да е друг начин.

Член 6:

а) Всяко лице има право свободно да напуска Израел.

б) Всеки израелски гражданин, който се намира в чужбина, има право да влезе в Израел.

Член 7:

а) Всяко лице има право на личен живот и неприкосновеност в своя живот.

б) Никой не може да навлиза в личното пространство на лицето без неговото съгласие.

в) Не се допуска извършване на обиск в личното пространство на лицето, по тялото му, в тялото му или на негови вещи.

г) Не се допуска нарушаване на тайната на кореспонденцията, разговорите и документите на лицето.

Член 9 от Основния закон предвижда специална уговорка относно служителите на Израелските отбранителни сили, Израелската служба за сигурност и полицията. Съгласно тази разпоредба ограничаването на правата на лицата, служещи в тези структури, не може да надхвърля необходимото с оглед на характера и същността на службата.

Все пак прави впечатление отсъствието на редица съществени права на човека, като правото на равенство,

свободата на изразяване, свобода на вероизповедание, право на протест, право на сдружаване и др. Макар тези права и свободи да са предоставени на жителите на Израел въз основа на общи правни принципи, съществували още отпреди приемането на закона, те не са изрично защитени от Основния закон и поради това могат да бъдат ограничавани, а дори и отменяни, чрез демократичен законодателен процес.

Въпреки че оставянето на тези права извън обхвата на Основния закон е резултат от съзнателно законодателно решение, сред юристите, сред които изпъква фигурата на Аарон Барак, съществува становище, че те произтичат от принципа на човешкото достойнство. Макар съдебната практика на Върховния съд по този въпрос да не е напълно последователна, в редица решения от 1994 г. насам някои права, като правото на равенство и свободата на изразяване, са били признати като производни на човешкото достойнство и съответно като част от защитените конституционни ценности.

„Конституционната революция“ в Израел

Терминът „конституционна революция“ се отнася до процеса на разширяване на съдебния контрол върху законите на Кнесета, започнал с приемането на два Основни закона през март 1992 г. Тези Основни закони имат за цел да защитават правата на човека и да послужат като стълбове за изграждане на конституция за Израел. Основните политически партии подкрепят конституционната революция, а мнозинството от съдиите на Върховния съд, ръководен от завършващия мандата си

председател Меир Шамгар, третира тези закони като притежаващи надзаконова сила (подобно на конституция), благодарение на която съдилищата имат правомощието да обявяват за нищожни закони, противоречащи на тези Основни закони.

Фрагментация, компромиси и законодателство

През април 1989 г., по време на мандата на 12-ия Кнесет, Дан Меридор, министър на правосъдието в 23-ото правителство, предлага на правителството проектозакон за нов Основен закон за човешките права. Проектът е одобрен от правителството и изпратен за окончателно оформяне в Министерската комисия по законодателството. Наред с други неща, предложението на Меридор предвижда Върховният съд, съставен от седем или повече съдии, да изпълнява и функциите на конституционен съд.

Съдийски активизъм

През 80-те години на XX век се развива съдебна тенденция във Върховния съд на Израел да се понижават изискванията за допустимост на жалби, като например критерия за правосъдие и легитимността на лицата, подаващи жалби. Паралелно с това съдът разширява приложението на теста за „основателност, правомерност“ (*reasonableness test*) при определяне законността на административни решения. Този тест позволява на съда да отменя решения, които се считат за неоснователни (неправомерни), дори и да са взети в рамките на законово предоставена власт.

Върховният съд след конституционната революция

Върховният съд продължава да бъде мощен инструмент за формиране на образа на държавата като такава, чиито граждани са защитени от държавен произвол. Много от неговите решения оказват значително влияние върху „имиджа“ на държавата.

Примери за такива решения: Върховен съд 721/94 El Al срещу Yonatan Danilovich: Съдът постановява, че работодателите, предоставяйки на своите служители допълнителни придобивки за техните партньори, нямат право да упражняват дискриминация по отношение партньорите на служителите си хомосексуални мъже. Друг пример е решението на Върховния съд по делото 4541/94 Alice Miller срещу Министъра на отбраната: отменя дискриминацията при приемането на жени във военни курсове и курсове за пилоти.

ГЛАВА 2

ПРИНЦИПИТЕ НА КОНСТИТУЦИОНАЛИЗМА И ТЕОРИЯТА ЗА ЕСТЕСТВЕНИТЕ ПРАВА, РАЗРАБОТЕНА ОТ ПРОСВЕЩЕНСКИТЕ МИСЛИТЕЛИ

В тази глава е изложена теоретичната основа на изследването. Разглеждат се някои базисни понятия на съвременната политическа мисъл като принципите на конституционализма и теорията за естествените права, разработена от мислителите на Просвещението. В нея се обсъждат следните теми:

1. Просвещението е интелектуално движение в Европа, целящо установяване на морал и познание, основани на рационалност и логоцентризъм.

2. Рационализмът като основа за живота: някои общи черти

Мислителите на Просвещението считат рационалното мислене за решение на всички световни проблеми. Рационалността трябва да замести религията и други идеи, зависими от социалната структура, базирана на класи (аристокрация и монархия), с истини, определени от разума и здравия разум. В резултат на това социалните структури престават да се определят чрез вярата в Бог и традиционните религиозни източници на власт, като започват да се използват източници като деизъм, естествено право, естествена философия, научен метод и други методологически подходи. Теокрации и наследствени аристокрации постепенно се заменят с

демократии и републики, ръководени от хора, които се считат за „елита на епохата на Просвещението“.

3. Просвещението във философията

Емпиризмът на Франсис Бейкън и рационализмът на Рене Декарт полагат основите на мисълта на Просвещението. Макар опитът на Декарт да основе науката върху стабилна метафизична база да се смята за неуспешен, неговият метод на съмнението се оказва по-успешен като начин на философски анализ. Той довежда същевременно и до дуалистичен възглед за духа и тялото. Скептицизмът на Декарт е усъвършенстван в „Опит върху човешкия разум“ на Джон Лок и още повече в съчиненията на Дейвид Хюм в края на XVIII век.

4. Разбирането за наука през епохата на Просвещението

Науката заема централно място в мисленето и дейността на представителите на Просвещението. Много от тях са учени и свързват прогрес на науката с необходимостта от ограничаване на религиозната и традиционната власт, за да се осигури необходимата им свобода на мисълта и изразяването. По отношение на метода науката през епохата на Просвещението залага на емпиризма и на разумния анализ на наблюденията. По това време под „наука“ (*science*) се разбира съвкупността от физиката и другите естествени науки, без да се прави разделение между тях. Този възглед започва да се променя към края на периода на Просвещението.

5. Философите и защитата на гражданина от държавата

Теоретичната основа за защита на гражданите от държавата е положена от авторите, които разработват теорията за социалния договор в рамките на платформата на либерализма. Защитата на естествените и гражданските права е широко разпространена сред тях и се превръща в символ на борбата срещу тиранични владетели. Тези ценности предоставят основата за съставянето на декларации за правата на човека и на националните конституции, които започват да се появяват през XVIII век.

В трактата „Левиатан“ (1651) Томас Хобс въвежда модерната идея за социалния договор. Сто години по-късно Жан-Жак Русо утвърждава концепцията за естествените права, като подчертава, че те включват не само правото на живот, свобода и собственост, но и правото на участие в политическия процес и право на мнение относно законите, управляващи живота на индивидите. Русо твърди, че „всички хора се раждат свободни и равни“ и че свобода и равенство са характеристики на естественото състояние на човека, достъпни за всички, независимо от религия, раса или пол.

Централна фигура в теорията на либерализма е английският мислител Джон Лок, известен като „баща на либерализма“. Той защитава идеята за естественото право на живот, свобода и собственост на всеки човек. Тези права трябва да бъдат гарантирани за всички, независимо от гражданския им статус или социалното положение, и не могат да бъдат нарушавани без основание. Според Лок

истинската свободна общност е такава, която съхранява правото на всички на тези основни човешки права. Неговите политически трудове често служат като теоретично оправдание за политическите възгледи на онези, които се стремят да премахнат тиранията и произвола на династията Стюарт и да я заменят с монархия с строго ограничени правомощия.

6. Полагане на основите на социалните науки

Дейвид Хюм и други мислители на шотландското Просвещение (сред които Адам Фъргюсън, Джон Милър и Уилям Робъртсън) развиват новата „наука за човека“, като включват научния анализ на човешкото поведение в контекста на съвременните им социални сили. Това началото на социологията, която се развива от тези основи.

ГЛАВА 3

ДИСКУРСЪТ ЗА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА ПРЕЗ XX ВЕК. ПОНЯТИЯТА „ЧОВЕШКИ ПРАВА“ И „ОСНОВНИ ПРАВА“

В тази глава се разглеждат съвременните философски теории и по-специално дискурсът за правата на човека, който се развива през XX век. Основните теми са следните:

1. Гражданските права спрямо естествените права

„Правата на човека“ са права, които се предоставят на всяко лице, независимо от характеристиките, които го отличават от другите. Френската декларация за правата на човека и гражданина разграничава човешките и гражданските права, като признава, че съществуват права, предоставяни на всеки човек независимо кой е той (например правото на живот), и права, предоставяни само на граждани (например правото на глас или да бъдеш избран).

2. Основни аспекти на правото на свобода:

Първият аспект е общата свобода на действие, която означава, че човек има право да се държи според собственото си желание, ако свободата му не е ограничена от закона, като всяко ограничение изисква основателна мотивировка. Най-общата и най-широко приета мотивировка е предотвратяването на вреда за другите или обществото. Вторият аспект включва

специални свободи, които са от съществено значение за благополучието на индивида и целостта на обществото.

3. Идеята за ограниченията в защитата на човешките права: Най-важният практически въпрос не е дали даден проблем засяга граждански права, а дали конкретното нарушаване на правата е оправдано. Това произтича от факта, че правата на човека не са абсолютни и понякога тяхната защита влиза в конфликт с желанието да се защитят други права или ценности.

4. Същински и процедурни права: Правото на живот, свобода, равенство и достойнство са фундаментални права. Те трябва да бъдат уважавани поради определено разбиране за човешката личност. Защитата на тези права се осъществява чрез законови забрани за неоправдано нарушаване и чрез ограничаване на правомощията на законодателя да ги ограничава. Тези права се защитават и чрез общи принципи като върховенството на закона – според което ограниченията върху правата могат да се налагат единствено чрез основен закон и изрично, и че всяко нарушение трябва да се извършва чрез справедлив процес.

5. Същинска и формална демокрация: Произходът на традицията на правата на човека е свързан с желанието за ограничаване на властта на държавата и способността на други лица да навредят на най-основните потребности за човешкото съществуване. Част от трудността при свързването на тази традиция с демокрацията се дължи на неяснотата относно дефинирането и обосновката на демокрацията. Без

съмнение централна част от понятието е форма на управление, която признава правото на гражданите активно да участват в решения, свързани с обществените дела.

6. След това накратко разказвам историята за това как е била изготвена и по-късно приета от Организацията на обединените нации **Всеобщата декларация за правата на човека** и предлагам тезисно изложение на индивидуалните права и свободи, признати от нея, както и от други документи, като Международния пакт за граждански и политически права и Международния пакт за икономически, социални и културни права.

В допълнение към това представяне, развивам някои мисли и наблюдения относно философските въпроси, свързани с концепцията за правата на човека и развитието на „дискурса за човешките права“ през XX век.

7. Задачата ми в раздела, озаглавен **„Корени и развитие на правото на мълчание“**, е да разгледам развитието на правото на мълчание, преди да се спра на анализа му в светлината на Основния закон за човешкото достойнство и свобода в Израел. Правото на мълчание произхожда от английското право. През XV век Тайният съвет предприема действия, за да затвърди позициите си в битката си срещу противниците на установената власт. За тази цел през 1487 г. британският парламент приема „Закона за Звездната палата“, който предоставя на малък комитет на Кралския съвет правомощието да разследва заподозрени и свидетели и да ги съди.

ГЛАВА 4

КАК ПРАВОТО НА МЪЛЧАНИЕ СЕ ПРЕВРЪЩА В КОНСТИТУЦИОННО ПРАВО В ИЗРАЕЛ – ПРЕЗ АНАЛИЗ НА РЕШЕНИЯТА НА ИЗРАЕЛСКИТЕ СЪДИЛИЩА

Глава четвърта разглежда изследователския въпрос – как правото на мълчание се превръща в конституционно право в Израел – през анализ на съдебната практика на израелските съдилища. По-конкретно се анализира влиянието на Основните закони върху наказателното право и правото на мълчание според решенията на Върховния съд. Основните теми в главата са:

1. Право против самоинкриминиране: Правната практика на „правото против самоинкриминиране“ във всички западни правни системи, включително израелската, се възприема като едно от правата на човека като цяло и като част от правото на справедлив процес по-конкретно. Това право, регламентирано в различни закони, следва принципа, че е забранено да се принуждава лице да „свидетелства срещу себе си“. Зад този принцип стои предположението за невинност на всеки човек, освен ако не е доказано противното – принцип, произтичащ от презумпцията за невинност.

2. Задължението на Израелската полиция да уведоми заподозрения за правото му на мълчание съгласно Основния закон: Човешко достойнство и свобода: Съгласно член 28(а) от Закона за арестите (Наказателно-процесуален закон, 5756-1996),

полицейският служител трябва да изслуша думите на задържания, преди да реши дали да го остави в ареста или да го освободи. Иначе казано, преди да изслуша задържания, полицейският служител трябва да го предупреди, че не е задължен да казва нищо, което може да го инкриминира, тъй като всичко, което каже, може да бъде използвано като доказателство срещу него, а отказът да отговаря на въпроси може да засили доказателствата, които ще формират основата за наказателното преследване. Този член посочва, че доказателствата се считат за допустими, ако са предоставени добросъвестно и свободно.

3. Тайна и запазване на мълчание по отношение на предоставянето на документи според Основния закон: Човешко достойнство и свобода.

Съществува ли разлика между имунитет срещу самоинкриминиране по устни отговори на задавани въпроси и имунитет срещу самоинкриминиране по отношение на предоставянето на документи, държани от лицето? В делото Khouři срещу Държавата Израел (1981) съдията Шамгар трябва да направи това разграничение между устни отговори и предоставяне на документи. Той счита, че имунитетът се прилага и за двете ситуации.

4. Недопустимост на доказателства, събрани в нарушение на принципите на Основния закон: Човешко достойнство и свобода

Както е постановено в делото Vaknin, съображенията за човешкото достойнство трябва да имат предимство пред откриването на истината, когато се

извършва претърсване на тялото на лицето (Военен апелативен съд и др. срещу Vaknin, 1983). Претърсване на тялото без вътрешна намеса може да се счита при определени обстоятелства за сериозно нарушение на достойнството и неприкосновеността на лицето и за тежко нарушение на членове 2, 7(а) и (в) и 8 от Основния закон: Човешко достойнство и свобода от 1992 г. С други думи, претърсване в нарушение на достойнството и свободата на лицето представлява нарушение на основните принципи за запазване на човешкото достойнство.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

От анализа на съдебните решения, разгледани в настоящото изследване, може да се заключи, че след конституционната революция, настъпила с приемането на Основните закони, се наблюдава определено подчинение на наказателното право на тези Основни закони, които защитават правата на заподозрените и обвиняемите по време на водените срещу тях процедури от прокуратурата.

В светлината на прегледа на съдебните решения и мненията на различни учени, се установява, че Върховният съд на Израел е успял с помощта на Основния закон: Човешко достойнство и свобода, който утвърждава в израелското право принципи като защита на живота и свободата на личността, да издигне правото на мълчание и неприлагането на самоинкриминиращи действия до нивото на конституционно право, произтичащо от Основен закон. Това означава, че нарушаването на конституционното право предоставя на съда възможност да отхвърля доказателства, събрани при грубо нарушение на човешкото достойнство. Отхвърлянето на доказателства символизира социалната цена, която израелското общество е готово да плати, за да запази защитената конституционна ценност. Върховният съд на Израел подчертава това, като заявява, че всички са задължени да уважават конституционните права и да гарантират надлежна защита на човешкото достойнство, включително правото срещу самоинкриминиране и правото на мълчание.

Съдът също така посочва, че без правото на мълчание властите в Израел биха имали възможност от позиция на силата да нанасят непоправими вреди на гражданите. Без защитата на това право би могло граждани, които са разпитвани, да бъдат по грешка осъдени за престъпление, което не са извършили, без да осъзнават тежестта на доказателствата срещу тях. Този принцип се нарича „принцип на предотвратяване на самоинкриминирането“. В решенията си Върховният съд се грижи да издигне това право до нивото на конституционно право, което защитава всеки гражданин, който е разпитван.

Следователно Върховният съд на Израел постановява, че за гарантиране на фундаменталните права на заподозрени или обвиняеми в наказателни производства е необходимо да се предотврати незаконното нарушаване на тези права, да се защити правото против самоинкриминиране и да се утвърди статутът на правото на мълчание като конституционно право. Освен това съдът определя, че единственият начин за постигане на тази цел е чрез недопускане на недопустими доказателства и налагане на строги дисциплинарни мерки срещу полицейски разследващи и представители на различни държавни органи, които събират показания от заподозрени и ги разпитват, без да ги предупреждават за техните законови права, като предприемат несъгласувани действия, достигащи до несправедлива физическа сила, която обществото възприема като нарушение на Основния закон: Човешко достойнство и свобода, който утвърждава правото на гражданите на свобода на избор.

НАУЧНИ ПРИНОСИ НА ИЗСЛЕДВАНЕТО

Могат да се посочат следните научни приноси, постигнати в резултат на проведеното изследване:

1. Практическо приложение на философски теории от страна на съдилищата: Изследването нагледно показва как философската теория за човешките права може да се прилага на практика чрез съдебни решения, включително в страни, в които липсва основен закон и установена конституционна традиция.

2. Как съдът може практически да създаде конституция: Изследването доказва, че дори когато определени човешки права не са изрично законово признати или защитени от конституция, съдилищата могат да превърнат дадено човешко право в конституционно чрез съдебни решения и тълкования и прецеденти.

3. Развитие на правото на мълчание в Израел: Изследването разкри пътя, по който правото на мълчание се развива и установява като конституционно право в контекста на правна система, лишена от конституция, каквато е тази в Израел.

ПРЕПОРЪКИ ЗА БЪДЕЩИ ИЗСЛЕДВАНИЯ

В изследването се разглежда как съдилищата, дори при липса на конституция, могат да трансформират правата на човека, разработени най-напред в рамките на определени философски теории, в конституционни права. В допълнение към това обаче със сигурност е препоръчително бъдещи изследователи да проучат как съдилищата в други страни, различни от Израел (и в които правото на мълчание и правото срещу самообвинение не са формулирани в местното законодателство), биха могли на практика да признават и защитават тези права чрез съдебни решения.

В допълнение към това е следното предложение: В страни, в които правоохранителните органи прилагат процедури за разпит, нарушаващи човешките права на заподозрените, изследователите биха могли да вземат предвид решенията на Върховния съд на Израел. Тези решения могат да служат като пример за това как философските теории за човешките права биха могли да се прилагат на практика чрез решения на местните съдилища.

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАУЧНА ЕТИКА

Дисертацията „Философски аспекти и развитие на правото на мълчание в Израел“ е авторски текст.

При разработването ѝ не са използвани чужди публикации и произведения в нарушение на авторските права, без надлежно посочване и цитиране.

ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА

1. Pilyavsky, M. (2024). "The Duty of the Israeli Police to Warn a Suspect About His/Her Right to Remain Silent Due to the Israeli Basic Law on Human Dignity and Freedom," *Open Journal for Legal Studies*, ISSN (Online) 2620-0619, 2024, 7(1), pp. 1-8.

<https://centerprode.com/ojls/ojls0701/coas.ojls.0701.01001p.pdf>

2. Pilyavsky, M. (2024). "The Influence of Basic Laws on Criminal Law and the Right to Remain Silent According to Israeli Supreme Court Rulings: A Brief Overview," *Open Journal for Legal Studies*, ISSN (Online) 2620-0619, 2024, 7(1), pp. 9-14.

<https://centerprode.com/ojls/ojls0701/coas.ojls.0701.02009p.pdf>

3. Pilyavsky, M. (2024). "The effect of the Israeli Basic Law on human dignity and freedom on the use of incriminating evidence in Israeli courts," in *10th International e-Conference on Studies in Humanities and Social Sciences*, Center for Open Access in Science, Belgrade, ISBN (Online) 978-86-81294-13-0, pp. 225-230.

<https://centerprode.com/conferences/10IeCSHSS/coas.e-conf.10.23225p.pdf>

**SOUTH-WEST UNIVERSITY "NEOFIT RILSKI"
BLAGOEVGRAD**

FACULTY OF PHILOSOPHY

DEPARTMENT OF PHILOSOPHICAL AND POLITICAL SCIENCES

**PHILOSOPHICAL ASPECTS AND THE DEVELOP-
MENT OF THE RIGHT TO SILENCE IN ISRAEL**

ABSTRACT

of a dissertation submitted in fulfilment of the requirements
for the educational and academic degree of Doctor
in the professional field 2.3. Philosophy
Doctoral Program "Contemporary Philosophical Theories"

BY

MICHAEL PILYAVSKY

Scientific Supervisor: Assoc. Prof. Iva Manova, Ph.D.

Blagoevgrad

2026

CONTENTS OF THE ABSTRACT

Contents of the dissertation	5
Introduction	9
A. Methodological introduction	9
The research problem	9
State of the art and topicality of the issue addressed	9
Object of study and subject matter	11
The aim and the tasks of the study	11
The research gap	12
Research hypothesis	13
Research methodology	13
Limitations	14
Expected Results	14
B. Historical introduction	15
Basic Law: human dignity and liberty	19
The rights protected by the Basic Law: human dignity and liberty	20
Synopsis of Chapters 1–4	22
Conclusion	31
Contributions of the study	33
Recommendations for future research	34
Declaration of scientific ethics	35
Publications on the topic of the dissertation	37

CONTENTS OF THE DISSERTATION

INTRODUCTION

- The research problem
- State of the art and topicality of the issue addressed
- Object of study and subject matter
- The aim and the tasks of the study
- The research gap
- Research hypothesis
- Description of the content and problematic course of the chapters of the dissertation
- Research methodology
- Limitations
- Expected Results

CHAPTER 1: HUMAN RIGHTS, THE RIGHT TO REMAIN SILENT, AND THE “CONSTITUTIONAL REVOLUTION” IN ISRAEL

- Human rights in Israel
- Human rights organizations in Israel
- The Supreme Court before the “Constitutional Revolution” of 1992
- The Principle of Constitutional Law
- Basic law: Human dignity and Liberty
- The rights protected by the Basic Law are human dignity and Liberty
- “The Constitutional Revolution in Israel”
- Fragmentation, compromise, and legislation

- Judicial activism
- The Supreme Court of Justice (Supreme Court) after the Constitutional Revolution

CHAPTER 2: THE PRINCIPLES OF CONSTITUTIONALISM AND NATURAL RIGHTS THEORY AS DEVELOPED BY ENLIGHTENMENT THINKERS

- The Age of Enlightenment
- Rationality as a foundation for living: An examination of shared characteristics
- Enlightenment in philosophy
- The perception of science in the Age of Enlightenment
- “Answer to the Question: What is Enlightenment?”
- Laying the foundation for the social sciences
- National variations
- Jean-Jacques Rousseau
- John Locke
- “Two Treatises of Government”

CHAPTER 3: THE HUMAN RIGHTS DISCOURSE DEVELOPED IN THE 20TH CENTURY. THE NOTIONS OF “HUMAN RIGHTS” AND “FUNDAMENTAL RIGHTS”

- Civil rights versus natural rights
- The idea of the limits of the protection of human rights
- Substantial and deliberative rights

- Between substantive democracy and formal democracy
- Citizens' rights in democracy
- Natural rights (fundamental)
- List of basic human rights
- History
- The universality of fundamental rights
- The Universal Declaration of Human Rights
- The International Covenant on Civil and Political Rights
- The International Covenant on Economic, Social, and Cultural Rights
- Some philosophical considerations
- The development and roots of the right to remain silent
- Case study analysis: A philosophical critique of European governments' response to the Syrian refugee crisis in 2015

CHAPTER 4: HOW THE RIGHT TO REMAIN SILENT HAS BECOME A CONSTITUTIONAL RIGHT IN ISRAEL? ANALYSES OF ISRAELI COURT RULINGS

- The right against self-incrimination
- The duty of the Israel Police is to warn a suspect of his/her right to remain silent under the Basic Law on Human Dignity and Liberty
- Secrecy and silence regarding the disclosure of documents, considering the Basic Law on Human Dignity and Liberty

- Admissibility of evidence collected in violation of the Basic Law on Human Dignity and Liberty

CONCLUSION

CONTRIBUTIONS OF THE STUDY

RECOMMENDATIONS FOR FUTURE RESEARCH

DECLARATION OF SCIENTIFIC ETHICS

BIBLIOGRAPHY

INTRODUCTION

A. METHODOLOGICAL INTRODUCTION

The research problem

When the State of Israel was established in 1948, there was opposition from the Haredi sector to the enactment of a constitution. At that time, it was decided to enact laws that would have the status of a constitution (called Basic Laws) and in the future they would merge into a constitution.

In 1992, the Basic Law on Human Dignity and Liberty was enacted, which defines the rights of every person in Israel. Because the law described rights in general terms, the Israeli courts used it to define basic rights for every person in different situations.

The study examines how the courts in Israel used the Basic Law on Human Dignity and Liberty as a legal basis to define the right to remain silent as a constitutional right.

State of the art and topicality of the issue addressed

Although after the two basic laws were enacted in the Israeli parliament in 1992 (the Basic Law on Human Dignity and Liberty and the Basic Law on Freedom of Occupation), many articles were written analyzing how the Israeli Supreme Court used these two basic laws in its rulings to transform various civil rights into basic human rights, no research has been conducted to date that focuses on the right to remain silent in Israel.

The central importance of the study stems from the fact that the academic literature has not examined how the rulings of the Israeli courts have turned the right to remain silent during police interrogations into a constitutional right. Academic research has examined how other rights have become constitutional rights, but no one has focused specifically on the right to remain silent.

During the writing of the thesis, legal rulings were examined, some of which were examined for the first time, along with an interpretation of philosophical-political ideas. The conclusions of the analysis provided, for the first time in the research literature, philosophical-political conclusions of the judgments and legal writings written by judges and law professors on the right to remain silent in police interrogations. Until this study, judgments and legal interpretations had not been examined from a philosophical perspective.

In addition, this study combines philosophical and legal ideas. No researcher has examined the rulings of the courts in Israel, which have succeeded in transforming human rights into constitutional rights, in a philosophical context.

This study attempts to show that the rulings of Israeli judges are consistent with philosophical theories in the fields of law and political science. This research alignment can serve as a research justification for the claim that philosophical theories can be scientifically aligned with analyses of legal rulings in Israel.

Object of study and subject matter

Object of study: The legal framework and practice of human rights protection in Israel, as well as their theoretical foundation.

Subject matter: The study examines the process through which the right to remain silent became a “constitutional right” in Israel.

The aim and the tasks of the study

The aim of the study is to trace the process through which the courts in Israel used their rulings to transform a legal right into a constitutional right in Israel and to show how these legal rulings come as practical expression of the human rights discourse that developed in the 20th century and of the philosophical theories behind it.

To this end, the author has to fulfil the following steps or, tasks:

First, to explain how the “constitutional revolution” occurred, which included the significant enactment of two basic laws that enshrined human rights in Israel, and how the courts in Israel (with an emphasis on the Supreme Court) relied on them and used “judicial activism” to transform the right to remain silent into a constitutional right.

Second, to examine these rulings under several sub-disciplines such as: the right against self-incrimination in Israel; the duty of the Israel Police to warn a suspect of his right to remain silent under the Basic Law on Human Dignity and Liberty; secrecy and silence regarding the disclosure of documents under the Basic Law on Human Dignity and

Liberty; and the invalidity of evidence collected in violation of the Basic Law on Human Dignity and Liberty.

In the third place, the author has to analyze the rulings of the Israeli courts in order to answer whether there is conformity between them and theoretical concepts such as: citizens' rights in a democracy, natural (fundamental) rights, the universality of fundamental rights, the Universal Declaration of Human Rights and the individual rights and freedoms recognized by it.

Last but not least, the author will reconstruct the philosophical theories that laid the foundations of 20th-century human rights discourse, thus making possible the eventual composing and ratification of the Universal Declaration of Human Rights.

The research gap

Although after the two basic laws were enacted in the Israeli parliament in 1992 (the Basic Law on Human Dignity and Liberty and the Basic Law on Freedom of Occupation), many articles were written analyzing how the Israeli Supreme Court used these two basic laws in its rulings to transform various civil rights into basic human rights, no research has been conducted to date that focuses on the right to remain silent in Israel.

The Israeli Supreme Court and other Israeli courts have succeeded, with great legal sophistication, in formulating through their rulings a constitutional right that protects various citizens in Israel when they face police interrogations.

This study aims to introduce into the academic literature a precise analysis showing how Israeli judges have

brought the right to remain silent during police interrogations to the status of a constitutional right that every citizen and person is entitled to (even though Israel does not have a constitution), similar to the status of Article V of the US Constitution in the United States.

Research hypothesis

After the two basic laws were enacted in the Israeli parliament in 1992 (the Basic Law on Human Dignity and Liberty and the Basic Law on Freedom of Occupation), the Israeli Supreme Court and other Israeli courts have succeeded, with great legal sophistication, in formulating through their rulings a constitutional right that protects various citizens in Israel when they face police interrogations. Therefore, the study hypothesizes that Basic Law on Human Dignity and Liberty elevated the right to remain silent to a constitutional level in terms of Israeli law.

Research methodology

The research method is qualitative. The research will examine rulings of Israeli courts, analyses by Israeli legal experts, and written judgments and evidence that prove the research hypothesis is correct.

In addition, the research will include extensive historical research and extensive philosophical-political research that will include extensive data collection. This research will examine philosophical writings, conduct an extensive historical review, and analyze international treaties from hundreds of different sources, including books, articles,

and legal documents that formed the basis of international law.

Limitations

The researcher used court rulings to substantiate his research hypothesis, but the researcher could not use personal interviews with judges who judged certain cases due to his geographical distance from Israel. In addition, the researcher was unable to interview lawyers and defendants who participated in the various cases due to geographic distance. Therefore, the researcher was forced to base his research on a qualitative research method of text analysis without interviews.

Expected Results

The study is expected to substantiate the research hypothesis that the Israeli courts have succeeded in establishing the right to remain silent in legal investigations as a constitutional right in Israel by relying on the 1992 Basic Laws. In addition, it is expected to show how the Israeli courts' rulings on the subject align with various philosophical theories and how the ideas expressed in those rulings align with those in philosophical research.

B. HISTORICAL INTRODUCTION

This study deals with the fundamental rights of every person during an investigation or criminal trial conducted against him as a suspect or accused by the state. We will examine the rights of the person against whom criminal proceedings are being conducted, and what his right is in the proceedings regarding the right to remain silent and not to incriminate himself.

When the State of Israel was established in 1948, the ultra-Orthodox Jewish community opposed writing a constitution that would enshrine human rights that would conflict with Jewish religious laws. Therefore, a compromise agreement was reached between the Israeli government and the Orthodox community called the "Status Quo." This agreement meant that over the years, the State of Israel would enact constitutional laws called "Basic Laws" in talks and parliamentary discourse with the political parties of the ultra-Orthodox community, and only after full agreement was reached would all the Basic Laws be incorporated into the Constitution.

Until 1992, no Basic Laws were enacted that defined human rights in Israel. But in 1992, two laws were enacted: the Basic Law: Human Dignity and Liberty and the Basic Law: Freedom of Occupation. These two basic laws gave constitutional validity to the idea of human rights in Israel and are called in the literature "the constitutional revolution". They gave the Israeli courts the ability to rule in accordance with the idea of human rights and, among other things, the right to remain silent.

Israel, according to its legal system, is a liberal democracy, and as such it sees that every person is entitled if his guilt is not proven. However, this human right, until 1992, was not enshrined in Israeli law. Only in 1992, with the enactment of the Basic Law: Human Dignity and Liberty, did the Israeli courts establish the right to remain silent in Israeli case law, thus determining that it is inseparable, being an expression of the existence of every person as a free and autonomous entity and possessing freedom of will and free choice, in other words, giving greater constitutional weight to the right to remain silent and confidentiality against self-incrimination.

Over the years and following the basic laws enacted in 1992, the constitutional revolution took place, and following the enactment of the basic laws that determined that every person is entitled to dignity and respect for his life and body. From this, the constitutional rights, including the right to remain silent and not to incriminate himself, were raised to a normative level with constitutional status, and violations of these rights will be committed only in consideration of the basic laws. From this, it can be said that the basic laws had a great influence on the conduct of the entire criminal justice system, which correctly balances between the authority and the individual who is exposed to harm by the state authorities conducting proceedings. Criminal and indirectly violate the rights of suspects and defendants in their protected fundamental rights, including the right to remain silent and confidentiality against self-incrimination. In accordance with the basic laws and legal rulings that protect the constitutional rights of suspects, the investigative authorities will be obliged to present to the suspect his right to remain silent and

maintain confidentiality against self-incrimination, and to make it clear that anything he says may be used against him as decisive evidence that may incriminate him in future proceedings against him. This is because it is indeed of paramount constitutional importance that defendants and suspects during their trial be aware of their rights available to them and not waive them.

Over the years and following the basic laws enacted in 1992, the constitutional revolution took place, and following the enactment of the basic laws which stated that every person is entitled to dignity and respect for his life and body. From this, the constitutional rights, including the right to remain silent and not to incriminate oneself, were raised to a normative level with constitutional status, and violations of these rights will be made only considering the basic laws. From this, it can be said that the basic laws had a great influence on the conduct of the entire criminal justice system, which strikes a proper balance between the authority and the individual who is exposed to harm from the state authorities who conduct criminal proceedings and indirectly violate the rights of suspects and accused persons in their protected basic rights, among them the right to silence and confidentiality against self-incrimination.

In accordance with the basic laws and legal rulings that protect the constitutional rights of suspects, the investigating authorities will be required to present to the suspect his right to remain silent and to maintain confidentiality against self-incrimination, and to clarify that anything he says may be used against him as crucial evidence that could incriminate him in future proceedings against him. This is because it is indeed of paramount constitutional importance that defendants

and suspects during their trial be aware of their rights available to them and must not waive them.

According to the constitutional rights protected by the Basic Law on Human Dignity and Liberty and the Israeli case law that followed it, a confession of guilt without warning the suspect that he has the right to remain silent is currently considered in Israel to be a confession given against his free will and under duress. This constitutional principle is currently a decisive consideration for the exclusion of evidence, because the lack of warning to maintain the right to remain silent symbolizes the social price that Israeli society is currently willing to pay to preserve the protected constitutional value.

Hence, considering the anchoring of the right to silence, it is implied from the Basic Laws that the principle of confidentiality can apply not only to the wording of these statements but also to silence regarding the personal belongings of the person entitled to non-disclosure, that is, silence in the delivery of documents.

However, it is important to note that, according to the duty imposed by law, there is a difference between personal documents to which confidentiality applies, and the examination of public documents prepared by the individual. Confidentiality against self-incrimination will not apply to public documents because the person who wrote them cannot protect himself because he must present them when required, and therefore there is a reason to incriminate him. Since these are public documents that are not covered by confidentiality, and a public document is ostensibly a document used by the government authority, its employees cannot keep it

confidential on the grounds that it may incriminate the person who wrote it.

This legal principle is another example of the fact that with the enactment of the Basic Laws, the status and weight of the rights of suspects and defendants rose to a normative norm of constitutional rights that influenced criminal law in Israel. Today, it is possible to strengthen the rationale according to which the right to silence and confidentiality against self-incrimination succeeded in removing the high level of intrusion of government and legal authorities into the intricacies of a person's privacy, which is protected under the Basic Law of Human Dignity and Liberty.

Basic law: Human dignity and liberty

This is a basic law, designed to protect the main human rights in the State of Israel. As its title makes clear, the law establishes human dignity and Liberty as the fundamental values from which the human rights protected in the Basic Law are derived, which was accepted as the “Book of Human Rights” of Israeli law. There are no protected clauses in the basic law, and the Knesset can change it with a simple majority. The law was enacted at the end of the days of the twelfth Knesset, on March 17, 1992.

According to the opinion of certain jurists and many of the judges of the Supreme Court, led by President Aharon Barak, the establishment of this basic law and another basic law called “Basic Law: freedom of occupation” started the constitutional revolution, because the Knesset (Israeli parliament) gave these two basic laws a supra-legal status,

according to which the court has the authority to declare the nullity of a law that contradicts these basic laws. According to this claim, with the enactment of these basic laws, there was a fundamental change in the status of human rights in Israel.

This approach is reflected in the rulings of the Supreme Court, which over the years canceled about 22 acts of legislation that contradicted these basic laws. Other jurists, including former president Moshe Landau, oppose this view.

The rights protected by the Basic Law: human dignity and liberty

The heart of Basic Law: Human Dignity and Liberty naturally deal with the rights it protects. As the title of the law states, all these rights are derived from human dignity and Liberty, as they are interpreted because the State of Israel is a Jewish and democratic state. These rights are detailed in several sections:

Section 2: There is no harm to the life, body, or honor of a person, regardless of who he is.

Section 3: There is no harm to a person's property.

Section 4: Every person is entitled to the protection of his life, his body and his dignity.

Section 5: No one takes away or restricts a person's freedom by imprisonment, detention, extradition, or in any other way.

Section 6:

(a) Every person is free to leave Israel.

(b) Every Israeli citizen who is abroad is entitled to enter Israel.

Section 7:

(a) Every person is entitled to privacy and modesty in his life.

(b) No one enters the sole possession of a person without his consent.

(c) No search is conducted in a person's sole possession, on his body, in his body, or his possessions.

(d) There is no violation of the confidentiality of a person's conversation, his writings, or his records.

Section 9 of the Basic Law establishes an additional proviso for servants in the IDF, the Shin Bet, and the police. According to what is stated in this section, violation of the rights of those serving in these entities will not exceed what is required by the nature and essence of the service.

However, the absence of several essential human rights such as the right to equality, freedom of expression, freedom of religion, freedom of protest, freedom of association, and more is striking. Although these rights are given to the residents of Israel by general principles that existed even before the law was enacted, they are not protected by a basic law, and therefore they can be impaired and even canceled through a democratic process. Although the allowing of these rights outside the Basic Law was done consciously, there are jurists, led by Aharon Barak, who consider these rights to be derived from the right to human rights, and even though the ruling of the Supreme Court on the subject is not yet consistent, some rights such as equality and freedom of expression, have been recognized as derivatives of human rights in the number of court judgments from 1994 until today.

SYNOPSIS OF CHAPTERS 1–4

CHAPTER ONE: It offers is a discussion of the right to remain silent and the “constitutional revolution” in Israel. The chapter discusses the following topics:

1. “The Constitutional Revolution in Israel”: The “constitutional revolution” in Israel is a term for the process of expanding judicial review of Knesset laws, which began with the enactment, in March 1992, of two basic laws: Basic Law on Human Dignity and Liberty and Basic Law on Freedom of Occupation. These basic laws were intended to protect human rights and serve as pillars for building a constitution for Israel. The major parties supported the constitutional revolution, and the majority of the members of the Supreme Court, headed by outgoing President Meir Shamgar, treated these laws as having a supra-legal status like the Constitution, according to which the courts were given the authority to declare a law that contradicted them null and void.

2. Dispersion, Compromise and Legislation: In April 1989, during the tenure of the 12th Knesset, Dan Meridor, Minister of Justice in the 23rd government, submitted to the government a draft bill for a new Basic Human Rights Law. This proposal was approved by the government and forwarded to the Ministerial Committee for Legislation for final drafting. Meridor’s proposal stipulated, among other things, that the Supreme Court, composed of seven or more judges, would also serve as a constitutional court.

3. “Judicial Activism”: In the 1980s, a judicial trend developed in the Israeli Supreme Court, when it served as the

highest court, to reduce the threshold grounds, such as the requirement of justice and the right of standing, which are prerequisites for hearing petitions submitted to it. At the same time, the court also expanded the use of the reasonableness test in determining the legality of administrative decisions. This test allows the court to overturn decisions it makes that are unreasonable, even if they were made by virtue of legal authority.

4. The Supreme Court after the Constitutional Revolution: The Supreme Court continued to be a powerful tool for shaping the image of the state, as a state whose citizens are protected from governmental arbitrariness. Many of its rulings have had a significant impact on the image of the state. Examples of such rulings: Supreme Court 721/94 El Al v. Yonatan Danilovich: in which it ruled that employers are not permitted to discriminate, in providing benefits to their employees, in a relationship between two homosexual men. Another example is Supreme Court 4541/94 Alice Miller v. Minister of Defense: it abolished the prohibited discrimination against women in admission to military courses and a pilot course.

In CHAPTER TWO: In it, the theoretical basis of the study is expounded. Some basic concepts of modern political thought are examined in it, such as the principles of constitutionalism and the theory of natural rights as developed by Enlightenment thinkers. In this chapter, the following topics are discussed:

1. The Age of Enlightenment as an intellectual movement in Europe, which aimed to establish morality,

aesthetics and knowledge based on rationality and logocentrism.

2. Rationality as a basis for life: Enlightenment thinkers believed that rational thinking was the solution to all the world's ills. Rationality was supposed to replace religion and other ideas dependant on class-based social structure (aristocracy and monarchy) with truths defined by rationality and common sense. As a result, social structures ceased to be defined by belief in God and traditional religious sources of authority and adopted sources such as deism, natural law, natural philosophy, the scientific method and other methodological ways of thinking. Likewise, theocracies and hereditary aristocracies were replaced by democracies and republics led by people who saw themselves as the "elite of the Age of Enlightenment" due to their rationality and common sense.

3. Enlightenment in philosophy: The empiricism of Francis Bacon and the rationalism of René Descartes laid the foundations for Enlightenment thought. Thus, while Descartes' attempt to establish science on a solid metaphysical basis was seen as a failure, his method of doubt was more successful as a way of philosophical analysis, while at the same time leading to a dualistic view of mind and matter. His scepticism was refined in John Locke's *Essay Concerning Human Understanding*, and even more so in the writings of David Hume in the late 18th century.

4. The concept of science in the Age of Enlightenment: Science played a central role in the thought and activity of the Age of Enlightenment. Many of the thinkers of this movement had a scientific background and most of them also linked scientific progress to the push of religion and traditional

authority for freedom of expression and thought - believing that such a move would help advance both science and human society. From a methodological point of view, science in the Age of Enlightenment relied on empiricism and rational analysis of findings and was understood as consisting of physics and the “other natural sciences” without separating them (a division that would begin to change towards the end of the period).

5. The philosophers who provided the theoretical basis for the protection of the citizen from the state were the thinkers of the “social contract”. Human rights were very popular among their contemporaries. They became a symbol for people and nations to rebel against those perceived as tyrannical rulers and for a better future. These values formed the basis for the formulation of new bills of rights and national constitutions.

The philosopher Thomas Hobbes introduced the modern idea of a social contract in his 1651 book *Leviathan* and Jean-Jacques Rousseau believed in the concept of natural rights but argued that these rights were not only the rights to life, liberty and property.

Jean-Jacques Rousseau believed in the concept of natural rights but argued that these rights were not only the rights to life, liberty and property. He believed that individuals also have the right to participate in the political process and have an opinion on the laws that govern their lives. This concept is reflected in the writings of Jean-Jacques Rousseau. Rousseau argued that "all men are born free and equal." He believed that liberty and equality are characteristics of the natural state of man and that every person, regardless of religion, race, or sex, is entitled to them.

The central thinker was an English thinker named John Locke. John Locke, also known as the father of liberalism, was a great believer in the existence of natural rights. Locke argued that every person has natural rights to life, liberty, and property.

Regardless of a person's civil status, a truly free society according to Locke is one that preserves the right of everyone to these basic human foundations. Some argue that Locke's concept of natural rights influenced Thomas Jefferson in the drafting of the American Constitution.

As mentioned, according to Locke, there are three basic natural rights. These are rights that should be granted to every person (citizen or not, of whatever status), and they should not be violated without justification. Locke's three fundamental rights are: Life: Every person has the right to life. Liberty: Everyone has the right to do whatever they want if it does not conflict with the first right.

Locke's political writings were often intended to provide a theoretical justification for the political views of those who sought to eradicate the tyranny and arbitrariness of the House of Stuart and replace it with a monarchy with strictly limited powers.

6. Laying the Foundations for Social Science: David Hume and other Scottish Enlightenment thinkers developed a new “human science,” as all these writers (including, of course, Adam Ferguson, John Miller, and William Robertson) incorporated scientific analysis of human behaviour in ancient, “non-modern” societies into their encounter with the forces of modernity. Modern sociology grew out of this, in many ways, including its problematic relationship with a

modern eye toward the public that is not part of Western modernity.

CHAPTER THREE discusses contemporary philosophical theories and more specifically, the human rights discourse that developed in the 20th century:

1. Civil rights versus natural rights – ‘Human rights’ are the rights that are granted to every person, regardless of the additional characteristics that distinguish them from other people. The French Declaration of the Rights of Man and of the Citizen spoke of human and civil rights with the recognition that there are rights that are granted to every person regardless of who they are (e.g., the right to life). And there are rights that are granted only to citizens (e.g., the right to vote and to be elected).

2. Main aspects of the right to liberty: The first aspect is general freedom of action, which means that a person has the right to behave as he/she wishes if his/her freedom is not restricted by law, and that any restriction of freedom requires justification. The most general and accepted justification is the prevention of harm to others or to society. The second aspect includes special freedoms that are essential to the well-being of the individual and the integrity of society.

3. The idea of the limits of human rights protection: the most important practical question is not whether a particular issue raises a civil rights problem, but whether a particular infringement of civil rights is justified. The reason for this is that human rights are not absolute, and sometimes protecting them conflicts with the desire to protect other rights or values.

4. Substantive and deliberative rights: The rights to life, liberty, equality and dignity are fundamental rights. These are

rights that, in our opinion, must be respected due to a certain perception of a person. The protection of these rights is done, among other things, by imposing legal prohibitions on unjustified infringements of them and by limiting the authority of the legislator to take them. These rights are also protected by general principles, such as the rule of law: the claim that restrictions on rights can only be made by primary law, explicitly and by requiring that any violation of rights be done through a fair process.

5. Substantive democracy and formal democracy: The origin of the human rights tradition is the desire to limit the power of government and the ability of other individuals to harm the most basic needs of human existence for every person. Part of the problem in presenting the connection between this tradition and democracy is the lack of clarity regarding the characterization of democracy and its justification. There is no doubt that a central part of the concept is the form of government that recognizes the right of its subjects to participate actively in decisions concerning public affairs on the agenda.

6. The development and roots of the right to silence: My task here is to examine the development of the right to silence before we can examine its status in light of the fundamental law of human dignity and freedom. Secrecy against self-incrimination and the right to silence originate in English law. In the 15th century, the Privy Council acted to strengthen its powers in its war against opponents of the regime. To this end, the British Parliament enacted the Star Chamber Act in 1487, which granted a small committee of the King's Council the authority to investigate suspects and witnesses and try them.

In CHAPTER FOUR: There is a discussion of the research question: How did the right to remain silent become a constitutional right in Israel by analyzing the rulings of the Israeli courts? That is, the influence of the Basic Laws on criminal law and the right to remain silent according to the rulings of the Supreme Court. The topics discussed in the chapter are:

1. The right against self-incrimination: The legal practice of the “right against self-incrimination” in all Western legal systems, including Israeli law, is perceived as one of the human rights in general and as part of the right to due process in particular. This right, mentioned in various laws, adopts the approach according to which it is forbidden to force a person to “testify against himself”. Behind this approach stands the principle that every person is innocent unless proven otherwise – a principle derived from the presumption of innocence.

2. The Israel Police’s obligation to warn a suspect of his/her right to remain silent under the Basic Law on Human Dignity and Liberty: According to Section 28(a) of the Arrests Law (Criminal Procedure Law, 5756-1996), a police officer at a police station must hear the detainee's words before deciding whether to keep him in custody or release him. In other words, before hearing his words, the police officer must warn him that he is not obligated to say anything that may incriminate him, since anything he says may be used as evidence against him and his refusal to answer questions may strengthen the evidence against him that will form the basis for criminal prosecution. This section states that evidence can be considered admissible if it was provided in good faith and freely.

3. Secrecy and silence regarding the disclosure of documents in the light of the Basic Law on Human Dignity and Liberty: Is there room for a distinction between immunity from self-incrimination based on oral answers to questions asked by a person, and immunity from self-incrimination related to the delivery of documents held by a person? In the Khouri case (*Khori v. State of Israel*, 1981), the Honorable Justice Shamgar was required to make this distinction between answers to questions and the delivery of documents. He considered that immunity applies to both matters.

4. Invalidity of evidence collected in violation of the principles contained in the Basic Law on Human Dignity and Liberty: As determined in the Vaknin case, human dignity value considerations should be preferred over the discovery of the truth if a person's body is searched (*Military Court of Appeals and Others v. Vaknin*, 1983). That is, a search of a person's body without internal penetration can be considered, in certain circumstances, as a serious violation of the person's dignity and modesty and as a serious violation of sections 2, 7(a) and (c), and 8 of the Basic Law on Human Dignity and Liberty of 1992. In other words, a search in violation of the dignity and liberty of a person constitutes a violation of the fundamental principles of preserving human dignity and modesty.

CONCLUSION

From the analysis of the rulings in the study, it can indeed be said that following the constitutional revolution that occurred with the enactment of the Basic Laws, there is a certain subordination of criminal law to the Basic Laws that protect the rights of suspects and defendants during the conduct of proceedings by the prosecution against a defendant who violated the norm that the public wishes to anchor to avoid harm.

That is, in light of the review of the rulings and the various scholars, it does indeed appear that the Israeli Supreme Court succeeded, with the help of the Basic Law on Human Dignity and Liberty, which established in Israeli law principles such as protecting the life and liberty of the person as a person, in raising the right to remain silent and privacy from self-incrimination to the level of a constitutional right stemming from a Basic Law. This means that violating the constitutional right gives the court discretion to reject the collected evidence in a gross violation of human dignity. Indeed, rejecting evidence symbolizes the social price that Israeli society is willing to pay to maintain the protected constitutional value.

The Israeli Supreme Court emphasized this by stating that everyone is obligated to respect constitutional rights and ensure the proper protection of human dignity, including the right against self-incrimination and the right to remain silent.

The Israeli Supreme Court also stated that without the right to remain silent, we would give Israeli law enforcement authorities a “free hand” to irreparably harm citizens while

exploiting the authority's position as a powerful entity, and thus citizens who are being questioned by an authority could be mistakenly convicted of a crime they did not commit without their knowledge of the seriousness of the evidence against them. This principle is called the "principle of preventing self-incrimination." In its rulings, the Israeli Supreme Court took care to elevate this right to the level of a constitutional right that protects every citizen who is being questioned.

Therefore, the Israeli Supreme Court ruled that to ensure the fundamental rights of a suspect or defendant in criminal proceedings, it is necessary to prevent the legitimacy of violating these rights in an unsanctioned manner to prevent the right against self-incrimination and to ensure the status of the right to remain silent as a constitutional right.

In addition, the court determines that the only way to achieve this goal is by ineligible evidence and taking severe disciplinary action against police investigators and representatives of various state authorities who collect statements from suspects and interrogate them without warning the suspect of his legal rights while taking unsanctioned measures whose use reaches the point of unfair physical force that society sees as a violation of the Basic Law of Human Dignity and Liberty, which establishes the citizen's right to freedom of choice.

CONTRIBUTIONS OF THE STUDY

As a result of the research carried out, the following scientific innovations can be considered as achieved:

1. Practical application of philosophical theories by the courts: The study demonstrated that courts can apply philosophical theories of human rights through judicial rulings, even in legal systems that lack a formal written constitution or an established constitutional tradition.

2. How a court can create a constitution in practice: The study demonstrated that courts can transform human rights that are not explicitly recognized in constitutional or statutory law into rights with constitutional status through judicial interpretation and precedent.

3. The development of the right to silence in Israel: The study traces how the right to remain silent developed into a constitutional right in the context of a legal system without a constitution, such as the legal system of the State of Israel.

RECOMMENDATIONS FOR FUTURE RESEARCH

While the study has examined how courts, even in the absence of a constitution, can transform human rights written in philosophical theories into constitutional rights that are implemented in practice, it is certainly advisable for future researchers to examine how courts in other countries (where the right to remain silent and the right against self-incrimination are not formulated in local law) can, through their legal rulings, implement these rights in practice in their own countries.

In addition, researchers in countries where law enforcement agencies implement interrogation procedures that violate suspects' human rights could draw on the rulings of the Israeli Supreme Court to examine how philosophical theories of human rights can be implemented in practice through rulings of their local courts.

DECLARATION OF SCIENTIFIC ETHICS

The dissertation “Philosophical Aspects and the Development of the Right to Silence in Israel” is the author’s text.

In its development, foreign publications and works have not been used in violation of copyright, without proper reference and citation.

PUBLICATIONS ON THE TOPIC OF THE DISSERTATION

1. Pilyavsky, M. (2024). "The Duty of the Israeli Police to Warn a Suspect About His/Her Right to Remain Silent Due to the Israeli Basic Law on Human Dignity and Freedom," *Open Journal for Legal Studies*, ISSN (Online) 2620-0619, 2024, 7(1), pp. 1-8.

<https://centerprode.com/ojls/ojls0701/coas.ojls.0701.01001p.pdf>

2. Pilyavsky, M. (2024). "The Influence of Basic Laws on Criminal Law and the Right to Remain Silent According to Israeli Supreme Court Rulings: A Brief Overview," *Open Journal for Legal Studies*, ISSN (Online) 2620-0619, 2024, 7(1), pp. 9-14.

<https://centerprode.com/ojls/ojls0701/coas.ojls.0701.02009p.pdf>

3. Pilyavsky, M. (2024). "The effect of the Israeli Basic Law on human dignity and freedom on the use of incriminating evidence in Israeli courts," in *10th International e-Conference on Studies in Humanities and Social Sciences*, Center for Open Access in Science, Belgrade, ISBN (Online) 978-86-81294-13-0, pp. 225-230.

<https://centerprode.com/conferences/10IeCSHSS/coas.e-conf.10.23225p.pdf>

